

gačno pot skozi življenje. A kdo ve, če bi jima od sveta določena pot ne bila v pogubljenje? Bog pa ju je klical v življenje; med one trume, ki hodijo za božjim Jagnetom, kamor gre.

Anton Zužek:

Šime Brodarjev.

Šime Brodarjev je moj prijatelj. Res ne vem, kdaj sva se spoznala. Mislim, da sva si znanca, odkar je na svetu.

Kadar pridem mimo Brodarjevih, vidim Šimna. Vedno se s čim ukvarja. Nikoli ne zija tjavendan okoli hiše. Kaže, da bo enkrat prava korenina.

Na zimo, ko se je izgubilo zadnje listje z drevja, je zbil iz deščic malo hišico za ptičke. Oče mu je malo pomagal z nasvetom, starejši brat s kladivom in svedrom, pa je šlo.

Postavili smo hišico v kot sadovnjaka.

»Zdaj bodo pa lahko vedrili ščinkovci in taščice, kadar bo medlo,« smo ga pohvalili.

Vesetje mu je sijalo z zdravih lic: »Mamo bom prosil za malo prosa in ječmena, pa jim bom nosil na deščico, kadar bo zmrzovalo.«

Ko je ležal zunaj močan sneg, so se oglasili na potu v mesto Brodarjeva mati pri nas: naj kaj pridem, Šime dolgčas prodaja in je vprašal po meni. Nogo si je spahnil, kali, pri tistem sankanju neumnem.

Seveda sem šel. Šime je ležal ob peči in je imel nogo vso povito.

»Saj smo mu naprej pravili, naj se ne hodi dričat gor v strmino pri smrekah; a kaj pomaga, ko je pa ves nor na tiste sanke. Tako ga je zaneslo na ovinku, da je treščil ob kamen. Še Bog, da se ni ubil!«

»To je res nerodna reč! Šime, revež si. Pa menda noga vendar ni zlomljena?«

»O, so jo že videli stric Kobalov, in do jutri moramo počakati. Jutri pridejo, da jo uravnajo,« se je oglasil Šime.

Stric Kobalov uravnava v naših krajih spahnjene, podvite ude. Malo bistro pogleda očanec, zgrabi bolno pest ali gleženj, in ti rečeš samo: »Av!« pa je dobro!

»No, tak zdaj boš pa spet kmalu skakal!«

Ko sem odhajal, mi je rekel Šime potihó: »Ata so sanke vrgli v peč, jaz bom pa precej naredil druge!«

Tak je naš Šime zimski čas.

Anton Žužek:

Svečan.

*Tiho gre čez hladne njive
dih gorak iz drugih krajev,
pesem spè cvetočih gajev
skozi jablan veje krive.*

*Nâd zelenih, solnčnih sanj
zlate lestve pno z neba se,
v tihem čakanju smehljá se
mati zemlja v lepi dan.*

